

ОРЛОГО БА ХӨРӨНГИЙН ТАТВАРЫГ ДАВХАРДУУЛАН
НОГДУУЛАХГҮЙ БАЙХ ТУХАЙ МОНГОЛ УЛС,
БҮГД НАЙРАМДАХ БОЛГАР УЛС
ХООРОНДЫН КОНВЕНЦИ

Монгол Улс, Бүгд Найрамдах Болгар Улс,

Орлого ба хөрөнгийн татварыг давхардуулж ногдуулахгүй байх
тухай Конвенци байгуулахаар шийдвэрлэж,

Дараах зүйлсийг хэлэлцэн тохиров:

1 дүгээр бүлэг. КОНВЕНЦИЙН ХАМААРАХ ХҮРЭЭ

1 дүгээр зүйл. Хамаарагдах этгээд

Энэхүү Конвенц нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улс буюу тэдгээрийн аль нэгний нутаг дэвсгэрт байнга оршин суугч этгээдийг хамаарна.

2 дугаар зүйл. Хамаарагдах татварын төрлүүд

1. Хэлэлцэн тохирогч Улс, түүний нутаг дэвсгэрийн нэгжээс орлого ба хөрөнгөд ногдуулж буй татварууд нь тэдгээрийг хэрхэн ногдуулж байгаа хэлбэрээс үл шалтгаалан энэхүү Конвенц хамаарна.
2. Орлого ба хөрөнгөд ногдуулж буй татвар гэж нийт орлого буюу нийт хөрөнгө, орлого буюу хөрөнгийн бүрэлдэхүүн хэсэгт ногдуулж буй бүх төрлийн татвар, түүний дотор хөдлөх ба үл хөдлөх хөрөнгийн борлуулалтын орлого, аж ахуйн нэгжээс олгож буй цалин хөлсний нийт хэмжээ болон хөрөнгийн үнэлгээний өсөлтийн орлогод ногдуулах татварыг хэлнэ.
3. Энэхүү Конвенц нь хэрэглэж буй дараах татваруудыг хамаарна:

а) Монгол Улсын хувьд:

- 1) хүн амын орлогын албан татвар;
- 2) аж ахуйн нэгж, байгууллагын орлогын албан татвар;
(цаашид "Монголын татвар" гэнэ).

б) Болгарийн Улсын хувьд:

- 1) хүн амын орлогын албан татвар;
- 2) аж ахуйн нэгж, байгууллагын орлогын албан татвар;
- 3) үндсэн хөрөнгийн албан татвар;
(цаашид "Болгарын татвар" гэнэ).

4. Энэхүү Конвенцид гарын үсэг зурсан өдрөөс хойш Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улсад шинээр нэмэгдсэн буюу өөрчлөгдсөн татварууд нь 3 дугаар заалтад дурдсан татваруудтай адил буюу төстэй байвал энэхүү Конвенц мөн хамаарна. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллага нь өөрийн орны татварын хуульд өрсөн аливаа зарчмын өөрчлөлтийн талаар нөгөө талдаа ийм өөрчлөлт оруулснаас хойш тодорхой хугацаанд мэдэгдэж байна.

2 дугаар бүлэг. ТОДОРХОЙЛОЛТ

3 дугаар зүйл. Ерөнхий тодорхойлолт

1. Энэхүү Конвенцид доорхи нэр томъёог өөрөөр заагаагүй бол дараах утгаар ойлгоно:

а) "Хэлэлцэн тохирогч Улс" болон "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс" гэж тухайн заалтын утгаас хамааран "Монгол Улс" болон "Бүгд Найрамдах Болгар Улс" -ыг хэлнэ;

б) "Монгол" гэж газар зүйн утгаар авч үзвэл Монгол Улсын нутаг дэвсгэр, Монгол Улсын татварын хууль үйлчлэх газар нутаг, түүнчлэн олон улсын эрх зүйн дагуу байгалийн баялгийг нь Монгол Улс ашиглах бүрэн эрхээ хэрэгжүүлэх газар нутгийг хэлнэ;

в) "Болгар" гэж Бүгд Найрамдах Болгар Улс, газар зүйн утгаар нь авч үзвэл Бүгд Найрамдах Болгар Улс төрийн бүрэн эрхт байдлаа хэрэгжүүлэх нутаг дэвсгэр болон хилийн ус, түүнчлэн олон улсын хуулийн дагуу бүрэн эрх болон хууль эрхээ хэрэгжүүлэх далайн эргийн орчим болон онцгой эдийн засгийн бүсийг хэлнэ;

г) "этгээд" гэж хувь хүн, компани болон аливаа бусад бүлэг этгээдийг хэлнэ;

д) "компани" гэж хуулийн эрх бүхий аливаа этгээд буюу татвар ногдуулах утгаараа түүнтэй адилтгах аливаа байгууллагыг хэлнэ;

е) "Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж" гэж тухайн энэ Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгжийг

хэлнэ. "Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгж" гэж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдийн эрхэлдэг аж ахуйн нэгжийг хэлнэ;

э) "Харьяат" гэж:

I. Хэлэлцэн тохирогч Улсын иргэн аливаа хувь этгээд;

II. Хэлэлцэн тохирогч Улсад хүчин төгөлдөр мөрдөгдөж буй хуулийн дагуу өөрийн статусыг эдэлж байгаа хуулийн бүх этгээд, хоршоолол болон нэгтгэл;

и) "Олон улсын тээвэр" гэж Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгслээр хийх аливаа тээврийн үйл ажиллагааг хэлнэ. Харин Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь цэгүүдийн хооронд хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгслээр хийх тээврийн үйл ажиллагаа үүнд үл хамаарна;

к) "Эрх бүхий байгууллага" гэж:

I. Монгол Улсын хувьд Сангийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ;

II. Бүгд Найрамдах Болгар Улсын хувьд Сангийн сайд буюу түүний эрх бүхий төлөөлөгчийг хэлнэ;

2. Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс энэхүү Конвенцийг хэрэглэх явцад Конвенцид тодорхойлогдоогүй аливаа нэр томъёог Конвенцид өөрөөр заагаагүй бол Конвенцид хамаарч буй татвартай холбогдол бүхий Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуульд зааснаар ойлгоно. Хэлэлцэн тохирогч Улсын татварын хуульд заасан аливаа нэр томъёо, ойлголтыг уг Улсын бусад хуульд заасан нэр томъёо, ойлголтоос давуутай авч үзнэ.

4 дүгээр зүйл. Байнга оршин суугч

I. Энэхүү Конвенцид "Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугч" гэж байнга болон тодорхой хугацаагаар оршин суух газар, аж ахуйн нэгж нь болон аж ахуйг удирдан явуулах газар нь байрлаж байгаа буюу үүнтэй адилтгах бусад шалтгааны улмаас тэр улсын хууль

тогтоомжийн дагуу татвар төлөх үүрэг бүхий аливаа этгээдийг хэлнэ. Гэхдээ зөвхөн тухайн Улсын эх үүсвэрээс буюу тэнд байрладаг хөрөнгөөсөө тэр Улсад татвар төлөх үүрэгтэй аливаа этгээдэд энэ нэр томъёог хэрэглэхгүй.

2. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршин суугч хувь этгээдийн статусыг дараах байдлаар тодорхойлно:

а) байнга амьдардаг орон гэр нь Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно. Хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэртэй бол Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад түүний хувийн ба эдийн засгийн харилцаа (ягуур эрх ашгийн төв) нь илүү ойр дөт байгаагаар нь тэндхийн байнга оршин суугч гэж тооцно.

б) хэрэв түүний ягуур эрх ашгийн төв бүхий Улсыг тодорхойлох боломжгүй, эсвэл энэ хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга амьдардаг орон гэргүй бол Хэлэлцэн тохирогч аль Улсад түр орогнох байртай байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно.

в) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь орогнох байртай, эсвэл алинд нь ч байхгүй бол түүнийг Хэлэлцэн тохирогч аль Улсын харьяат байгаагаар нь тэр Улсад байнга оршин суугч гэж тооцно.

г) хэрэв хувь этгээд нь Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алины харьяат, эсвэл алиных нь ч харьяат биш бол асуудлыг Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд хэлэлцэж шийдвэрлэнэ.

3. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтын дагуу хувь хүнээс бусад хуулийн этгээд Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль алинд нь байнга оршдог бол Хэлэлцэн тохирогч аль Улсын хуулийн дагуу байгуулагдсанаар нь тэр Улсын байнга оршин суугч гэж тооцно.

5 дугаар зүйл. Төлөөлөгчийн газар

1. Энэхүү Конвенцид "Төлөөлөгчийн газар" гэж аж ахуйн нэгж өөрийн үйл ажиллагаагаа бүхэлд нь буюу хэсэгчлэн явуулдаг байнгын байрлалыг хэлнэ.

2. "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт тухайлбал:

а) аж ахуйг удирдан явуулж буй газар;

б) салбар байгууллага;

в) албан контор;

г) үйлдвэрийн газар;

д) нэгж, тасаг;

е) уурхай, газрын тос буюу байгалийн хийн цооног, ил уурхай буюу аливаа бусад ашигт малтмал олборлож буй газар орно.

3. Зөвхөн 12 сараас дээш хугацаагаар үргэлжлэх барилгын талбай, барилга байгууламж буюу суурилуулалтын объектыг мөн төлөөлөгчийн газар гэж үзнэ.

4. Энэхүү зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан "Төлөөлөгчийн газар" гэдэгт дараах үйл ажиллагааг үл хамааруулна:

а) аж ахуйн нэгж зөвхөн өөрийн бараа буюу эд агуурсыг хадгалах, үзэсгэлэнд тавих буюу нийлүүлэх зорилгоор аливаа байгууламж ашиглахыг;

б) аж ахуйн нэгж зөвхөн хадгалах, нийлүүлэх буюу үзэсгэлэнд тавих зорилгоор бараа буюу эд агуурс байлгахыг;

в) аж ахуйн нэгж өөр бусад аж ахуйн нэгжээр зөвхөн боловсруулалт хийлгэх зорилгоор бараа буюу эд агуурс байлгахыг;

г) аж ахуйн нэгж өөртөө зориулан бараа, эд агуурс худалдан авах буюу мэдээлэл цуглуулах зориулалтаар байнгын байрлал байлгахыг;

д) аж ахуйн нэгж бэлтгэх буюу туслах чанартай аливаа төрлийн үйл ажиллагаа явуулах зорилгоор байнгын байрлал байлгахыг.

5. Энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг үл харгалзан 6 дугаар заалтад хамаарах бие даасан эрх бүхий төлөөлөгчөөс бусад этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс үйл ажиллагаа явуулж гэрээ \контракт\ байгуулах эрх эдэлдэг бол тухайн аж ахуйн нэгжийг эхэнд дурьдсан Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж тооцно. Харин уг этгээдийн үйл ажиллагаа нь 4 дүгээр заалтад дурдсан үйл ажиллагаагаар хязгаарлагдаж, энэхүү үйл ажиллагаа нь байнгын байрлалаар дамжин явагдаж байвал уг байнгын байрлалыг төлөөлөгчийн газар гэж үзэхгүй.

6. Энэхүү зүйлийн өмнөх заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын даатгалын байгууллага (давхар даатгалыг оролцуулахгүйгээр) нөгөө Улсын нутаг дэвсгэр дээр даатгалын хураамж цуглуулах үйл ажиллагаа буюу даатгалын ажлыг 6 дугаар заалтад хамаарагдах бие даасан статустай этгээдээс бусад этгээдээр дамжуулан явуулж байвал түүнийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж тооцно.

7. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн тогтсон чиглэлээр үйл ажиллагаагаа явуулж буй брокер, ерөнхий комиссын төлөөлөгч бие даасан эрх бүхий бусад төлөөлөгчдөөр дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа нь түүнийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газартай гэж үзэх үндэс болохгүй. Гэхдээ ийм төлөөлөгчийн үйл ажиллагаа нь бүхэлдээ буюу дийлэнхдээ уг аж ахуйн нэгжийн нэрийн өмнөөс хийгдэж байгаа бол түүнийг бие даасан эрх бүхий төлөөлөгч гэж энэхүү заалтад хамааруулахгүй.

8. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршдог эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад үйл ажиллагаагаа (төлөөлөгчийн газраар дамжуулан буюу бусад аргаар) явуулдаг компанийг хянадаг эсвэл хяналтанд байдаг нь эдгээр компанийг аяндаа бие биеийн төлөөлөгчийн газар гэж үзэх үндэс болохгүй.

6 дугаар зүйл. Үл хөдлөх хөрөнгөнөөс орох орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг үл хөдлөх хөрөнгөнөөс олсон орлогод (хөдөө аж ахуй болон ойн аж ахуйгаас олсон орлогыг оролцуулан) Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.
2. "Үл хөдлөх хөрөнгө" гэдгийг тухайн хөрөнгө байрлаж буй Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуульд заасны дагуу тодорхойлно. Аль ч тохиолдолд уг нэр томъёонд үл хөдлөх хөрөнгөд дагалдах өмч, хөдөө аж ахуйн болон ойн аж ахуйд ашиглагдаж буй мал, тоног төхөөрөмж, газар оролцсон өмчийн талаарх хуулийн заалт хэрэглэгдэх эрх, бусдын үл хөдлөх хөрөнгийг эзэмшин ашиглах эрх, ашигт малтмалын нөөц, рашаан ус болон байгалийн бусад баялгийг ашигласны төлөө буюу ашиглах эрхийн төлөө төлөх байнгын бус болон тогтмол төлбөрийн эрхийг багтаана. Харин хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай буюу төмөр замын тээврийн хэрэгсэл үл хөдлөх эд хөрөнгөд үл тооцогдоно.
3. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалт нь үл хөдлөх хөрөнгийг шууд ашиглах, бусдад түрээслүүлэх, эсвэл бусад аль ч хэлбэрээр ашиглах замаар олсон орлогод хамаарна.
4. Энэхүү зүйлийн 1 болон 3 дугаар заалт нь аж ахуйн нэгжийн үл хөдлөх хөрөнгийн орлого болон бие даасан хувийн үйлчилгээнд ашигласан үл хөдлөх хөрөнгөнөөс олсон орлогод хамаарна.

3 дугаар бүлэг. ОРЛОГЫН ТАТВАР

7 дугаар зүйл. Аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхлээгүй тохиолдолд зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна. Хэрэв аж ахуйн нэгж нь дээр дурдсан үйл ажиллагаа эрхэлбэл уг аж ахуйн нэгжийн ашгийн зөвхөн тухайн төлөөлөгчийн газарт хамаарах хэсэгт нөгөө Улсад татвар ногдуулна.
2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын нутагт байрладаг өөрийн төлөөлөгчийн газраар дамжуулан аж ахуйн үйл ажиллагаа эрхэлж буй тохиолдолд уг төлөөлөгчийн газар

нь төлөөлж буй аж ахуйн нэгжтэйгээ бүрэн бие даасан байдлаар харьцан адил, эсвэл төстэй үйл ажиллагаа, адил буюу төстэй нөхцөлд эрхлэн явуулж олж болох байсан ашгийг энэхүү зүйлийн 3 дугаар заалтын дагуу уг төлөөлөгчийн газрын ашиг гэж Хэлэлцэн тохирогч Улс бүрийн хувьд тооцно.

3. Төлөөлөгчийн газрын ашгийг тодорхойлохдоо аж ахуйн үйл ажиллагааг эрхлэн явуулахад тус төлөөлөгчийн газраас өөрийн оршин байгаа Хэлэлцэн тохирогч Улс болон бусад Улсад зарцуулсан аж ахуйн болон захиргааны зардлыг хасч тооцно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсад аж ахуйн нэгж өөрийн салбарууддаа нийт орлогыг хуваарилдаг аргаар байнгын төлөөлөгчийн газрын орлогыг тодорхойлж хэвшсэн бол Хэлэлцэн тохирогч Улс энэ хэвшсэн аргаар татвар ногдох орлогыг тодорхойлоход энэхүү зүйлийн 2 дугаар заалт саад болохгүй. Гэхдээ хэвшсэн аргаар орлогыг хуваарилсантай холбогдон гарах үр дүн нь энэхүү зүйлийн зарчмуудтай зөрчилдөхгүй байвал зохино.

5. Аж ахуйн нэгж нь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан бараа буюу эд агуурсыг зөвхөн худалдан авдаг бол үүнийг үндэслэн уг төлөөлөгчийн газрыг ашиг олсонд тооцохгүй.

6. Энэхүү зүйлийн бүх заалтуудад нийцүүлэн төлөөлөгчийн газарт хамаарах ашгийг тодорхойлохдоо өөрчлөх баттай үндэслэлгүй бол жил тутамд тогтсон нэг арга хэрэглэнэ.

7. Хэрэв аж ахуйн үйл ажиллагааны ашиг нь энэхүү Конвенцийн бусад зүйлд тусгайлан тодорхойлсон орлогын төрлийг агуулсан бол тэдгээр зүйлийн заалтыг мөрдөхөд энэ зүйлийн заалтууд үл нөлөөлнө.

8 дугаар зүйл. Олон улсын тээвэр

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслээр олон улсын тээвэр хийж олсон ашигт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч уг Улс татвар ногдуулна.

2. Энэ зүйлийн 1 дүгээр заалт нь аж ахуйн хамсал (pool), хамтарсан үйлдвэр болон олон улсын тээврийн ашиглалтын байгууллагын үйл ажиллагаанд оролцож олсон ашигт мөн хамаарна.

9 дүгээр зүйл. Хоршсон аж ахуйн нэгжүүд

1. Хэрэв:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог бол, буюу

б) тухайн этгээдүүд Хэлэлцэн тохирогч Улсын болон Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжийн аль алиных нь удирдлага, хяналт болон хөрөнгөд шууд буюу шууд бусаар оролцдог бол,

тэдгээр хоёр нэгжийн хооронд тогтоосон худалдаа, санхүүгийн харилцааны нөхцөл нь бие даасан аж ахуйн нэгжүүдийн хоорондын харилцааны нөхцлөөс ялгаатай бөгөөд тухайн аж ахуйн нэгжилд ногдох ёстой аливаа ашиг дээрх ялгаатай нөхцлийн улмаас тооцогдоогүй байвал түүнийг уг аж ахуйн нэгжийн ашигт оруулан тооцож зохих журмын дагуу татвар ногдуулна.

2. Хоёр аж ахуйн нэгжийн хоорондын харилцаа нь бие даасан аж ахуйн нэгжийн хоорондын харилцааны нөхцөлтэй нийцэж байх тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын аж ахуйн нэгжээс өөрийн Улсдаа татвар авах ёстой ашгийг Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн аж ахуйн нэгжийн ашигт оруулан татвар ногдуулсан байвал Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс энэхүү ашгаас авах татварын хэмжээнд холбогдох зохицуулалт хийж болно. Ийм зохицуулалтыг хийхдээ энэхүү Конвенцийн бусад заалтуудыг харгалзан үзэх бөгөөд шаардлагатай бол Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд харилцан зөвлөлдөнө.

10 дугаар зүйл. Ногдол ашиг

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршигч этгээдэд төлсөн ногдол ашигт нөгөө Улс татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ ногдол ашиг төлж буй компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улс тухайн ногдол ашигт өөрийн хууль тогтоомжийн дагуу татвар ногдуулж болох боловч, хэрэв уг ногдол ашгийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч бол

ногдуулах татварын хэмжээ нь ногдол ашгийн нийт хэмжээний 10 хувиас хэтрэх ёсгүй.

Энэхүү заалт нь тухайн компанийн ногдол ашиг төлөхөөс өмнөх ашигт ногдуулах татварт үл хамаарна.

3. Энэхүү зүйлд тусгагдсан "Ногдол ашиг" гэж хувьцааны ногдол ашиг, өрийн нэхэмжлэлээс бусад хэлбэрээр ашигт оролцох эрхээс үүсэх орлого болон түүнтэй адилтгах бусад орлого, түүнчлэн хуваарилалт хийж буй компани байнга оршдог Хэлэлцэн тохирогч Улсын хуулийн дагуу хувьцааны ногдол ашигтай адилтган татвар ногдуулдаг бусад орлогыг хэлнэ.

4. Хэрэв ногдол ашгийн эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог бөгөөд ногдол ашиг төлөгч компани оршдог нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газар буюу бие даасан хувийн үйлчилгээ эрхэлдэг товлосон газраар дамжуулан үйл ажиллагаа явуулдаг ба ногдол ашгийн эрх хэрэг дээрээ энэ төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газарт шууд хамааралтай бол 1 ба 2 дугаар заалтыг баримтлахгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог компани Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ашиг буюу орлого олж байвал нөгөө Улс уг компанийн төлж буй ногдол ашигт татвар ногдуулахгүй байж болно. Гэхдээ уг компаниас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж байгаа ногдол ашиг буюу ногдол ашиг авах эрх нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар ба товлосон газартай шууд хамааралтай бол татвар ногдуулж болно. Харин төлөгдсөн ногдол ашиг буюу хуваарилагдаагүй ашиг нь бүхэлдээ буюу хэсэгчлэн нөгөө Улсад бий болсон ашиг орлогоос бүрэлдэж байлаа ч гэсэн компанийн хуваарилагдаагүй ашигт татвар ногдуулахгүй байж болно.

II дүгээр зүйл. Хүү

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлсөн хүүд нөгөө Улс татвар ногдуулж болно.

2. Гэхдээ хүү бий болсон Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн хуулийн дагуу уг хүүд татвар ногдуулж болох боловч, хэрэв уг хүүг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч бол ногдуулах татварын хэмжээ хүүгийн нийт хэмжээний 10 хувиас хэтрэх ёсгүй.

3. Энэхүү 2 дугаар заалтыг үл харгалзан, Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын Засгийн газар, түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгж болон Төв банкны жинхэнэ эзэмшин авч байгаа хүүг эхэнд дурьдсан Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвараас чөлөөлнө.

4. Энэхүү зүйлд дурьдагдаж буй "хүү" гэсэн нэр томъёонд барьцаагаар баталгаажуулсан эсэх, зээлдэгчийн хөрөнгөнд оролцох эрхтэй эсэхийг үл харгалзан бүх төрлийн өрийн нэхэмжлэлээс үүссэн орлого, ялангуяа улсын зээлдэгч, бусад үнэт цаас болон бондын орлого, мөн тэдгээрийн урамшууллын орлого орно. Харин төлбөр хожимдуулсны торгууль нь энэхүү зүйлд дурьдсан хүүд хамаарахгүй.

5. Хэрэв хүү авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж, тэнд нь энэ хүү бий болж байгаа, эсвэл нөгөө Улсад оршдог товлосон газраас хувийн бие даасан үйлчилгээ эрхэлдэг бөгөөд хүү авах эрх нь дурдсан төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газартай шууд хамааралтай бол энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг мөрдлөг болгохгүй. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

6. Хүү төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол хүүг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч эсэхийг үл харгалзан, хүүг төлөгч этгээд Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газартай бөгөөд үүнтэй холбогдон хүү төлөгдөж, уг хүү энэ төлөөлөгчийн газарт эсвэл товлосон газарт бий болж байгаа бол дээрх төлөөлөгчийн газар, эсвэл товлосон газар оршиж байгаа Улсад хүүг бий болсон гэж үзнэ.

7. Хэрэв хүү төлөгч болон хүү авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчийн хооронд, мөн түүнчлэн тэдгээрийн болон бусад хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлж буй хүүгийн хэмжээ

нь ийм харицаа байхгүй байсан үед хүү төлөгч болон жинхэнэ эзэмшигч хоёр хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрч байвал энэ зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд хүүгийн төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу энэхүү Конвенцийн бусад заалтыг харгалзан татвар ногдуулж болно.

12 дугаар зүйл. Эрхийн шимтгэл

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугчид төлж буй эрхийн шимтгэлд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.
2. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж байгаа эрхийн шимтгэлд тухайн улсын хуулийн дагуу татвар ногдуулж болох боловч уг эрхийн шимтгэлийн жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бол ногдуулах татварын хэмжээ эрхийн шимтгэлийн нийт хэмжээний 10 хувиас хэтэрч болохгүй.
3. Энэхүү зүйлд хэрэглэгдэж буй "эрхийн шимтгэл" гэсэн нэр томъёонд уран зохиолын хэвлэн нийтлэх эрх, урлаг, уран сайхан болон шинжлэх ухааны бүтээл, түүний дотор уран сайхны кино, бусад кино, радио болон телевизийн нэвтрүүлэгт зориулсан бичлэг, аливаа патент, барааны тэмдэг, дизайн буюу загвар, төлөвлөгөө болон нууц томъёолол буюу процессийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсэн, эсвэл үйлдвэрлэл, худалдаа, шинжлэх ухааны багаж хэрэгсэл, эсвэл үйлдвэр, худалдаа, шинжлэх ухааны туршлагатай холбогдсон мэдээлэл \ноу-хау\-ийг ашигласан буюу ашиглах эрх эдэлсний төлөө төлж буй бүх төрлийн төлбөрийг хамааруулна.
4. Хэрэв эрхийн шимтгэлийг жинхэнэ эзэмшигч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршдог боловч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраар дамжуулан үйл ажиллагаагаа явуулдаг бөгөөд тэнд энэхүү орлого бий болж байгаа, эсвэл Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад оршдог товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ хийдэг, түүнчлэн эрхийн шимтгэлийн төлбөр авах эрх буюу хөрөнгө нь хэрэг дээрээ энэхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газарт шууд хамааралтай бол энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтыг үл харгалзана. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

5. Эрхийн шимтгэл төлөгч нь Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрөө, түүний нутаг дэвсгэрийн нэгж буюу уг Улсын байнга оршин суугч бол, уг эрхийн шимтгэлийг Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болсон гэж үзнэ. Нөгөө талаар Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суудаг эсэхийг үл харгалзан эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөгч этгээд уг Хэлэлцэн тохирогч Улсад төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газраар дамжуулан эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөх үүрэг хүлээх бол тэрхүү төлөөлөгчийн газар эсвэл товлосон газрын оршиж байгаа Улсад эрхийн шимтгэлийг бий болсон гэж үзнэ.

6. Эрхийн шимтгэлийн төлбөр төлөх болон авах эрхийг жинхэнэ эзэмшигчид буюу тэдгээрийн болон бусад хөндлөнгийн этгээдийн хоорондын онцлог харилцаанаас шалтгаалан төлөгдсөн эрхийн шимтгэлийн хэмжээ нь ийм харилцаа байхгүй тохиолдолд түүнийг төлөгч ба жинхэнэ эзэмшигч хоёрын хоорондоо тохиролцож болох байсан хэмжээнээс хэтэрвэл энэхүү зүйлийн заалтууд зөвхөн тохиролцож болох байсан хэмжээнд хамаарна. Энэ тохиолдолд төлбөрийн илүү гарсан зөрүүд энэхүү Конвенцийн бусад заалтыг харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улс бүр өөрийн хуулийн дагуу татвар ногдуулна.

13 дүгээр зүйл. Хөрөнгө борлуулсны орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байгаа энэхүү Конвенцийн 6 дугаар зүйлд хамаарах үл хөдлөх хөрөнгийг худалдаж борлуулснаас олсон орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуй нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газрын үйл ажиллагаанд ашиглагддаг хөдлөх хөрөнгийн зарим хэсэг буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчаас Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж буй товлосон газарт харьяалагдах хөдлөх хөрөнгийг худалдаж борлуулснаас орох орлого, мөн түүнчлэн ийм төлөөлөгчийн газар (дангаар эсвэл бүх аж ахуйн газрын хамт) буюу товлосон газрыг худалдаж борлуулснаас орох орлогод нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс олон улсын шугамд ашиглаж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгсэл буюу эдгээр тээврийн хэрэгслийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөдлөх хөрөнгө худалдаж борлуулснаас олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч уг Улсад татвар ногдуулна.

4. Энэ зүйлийн 1, 2, 3 дугаар заалтад хамаарахгүй аливаа хөрөнгийг худалдан борлуулснаас олсон орлогод худалдан борлуулагчийн байнга оршин суудаг зөвхөн тэр Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

14 дүгээр зүйл. Бие даасан мэргэжлийн болон бусад хувийн үйлчилгээний орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугчаас мэргэжлийн үйлчилгээ үзүүлсэн, эсвэл бие даасан шинжтэй аливаа бусад үйл ажиллагаа эрхэлж олсон орлогод зөвхөн тэр Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна. Гэхдээ уг орлогод дараах нөхцөлд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

а) хэрэв байнга оршин суугч нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад өөрийн үйл ажиллагааг явуулахад байнга ашиглаж болох товлосон газартай бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс түүний орлогын зөвхөн товлосон газарт хамаарах хэсэгт татвар ногдуулж болох; буюу

б) хэрэв байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад нийт байсан хугацаа нь тухайн санхүүгийн жилд эхэлсэн буюу дууссан аливаа 12 сард 183 өдөр буюу түүнээс давсан бол Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад энэ хугацаанд явуулсан үйл ажиллагаанд ногдох орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. "Мэргэжлийн үйлчилгээ" гэж шинжлэх ухаан, уран зохиол, соёл урлаг, боловсрол болон багшлах бие даасан үйл ажиллагаа, түүнчлэн эмч, мэс засалч, хуульч, инженер, архитекторч, шүдний эмч болон нягтлан бодогч нарын бие даасан үйл ажиллагааг хэлнэ.

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ажил үйлчилгээ эрхлээгүйгээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн ажил хийж авсан цалин хөлс болон түүнтэй адилтгах бусад шагнал урамшилд 16, 18, 19, 20 ба 21 дүгээр зүйлд заасанчлан зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна. Хэрэв ажил үйлчилгээг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж байгаа бол тэрхүү ажил үйлчилгээнээс олсон дээрхи шагнал урамшилд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гүйцэтгэж буй ажил үйлчилгээний хөлсөнд олгосон шагнал урамшилд Хэлэлцэн тохирогч эхний Улсад татвар ногдуулна:

а) шагнал урамшил авагч нь тухайн хуанлийн жилд эхэлсэн буюу дууссан аливаа 12 сард нийтдээ 183 өдрөөс илүүгүй хугацаагаар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байсан бол, болон

б) шагнал урамшлыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суудаггүй хөлслөгч өөрөө, эсвэл түүний нэрийн өмнөөс төлсөн бол, болон

в) шагнал урамшлыг хөлслөгчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар нь төлөөгүй бол.

3. Энэхүү зүйлийн өмнөх заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжээс олон улсын шугамд тээвэр хийж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгсэл дотор гүйцэтгэсэн ажлын хөлсөнд зөвхөн тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.

16 дугаар зүйл. Захирлуудын шагнал урамшил

Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь компанийн Захирлуудын зөвлөл болон бусад түүнтэй адилтгах байгууллагын гишүүний хувьд авсан шагнал урамшил болон түүнтэй адилтгах бусад төрлийн төлбөрт нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

17 дугаар зүйл. Урлагийн ажилтнууд ба тамирчид

1. Энэхүү Конвенцийн 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсад байнга оршин суугаа театр, киноны жүжигчин, радио буюу телевизийн урлагийн ажилтан, хөгжимчин буюу тамирчны Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад хувийн тоглолт хийж олсон орлогод Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.
2. Энэхүү Конвенцийн 7, 14 ба 15 дугаар зүйлийн заалтуудыг үл харгалзан урлагийн ажилтан, тамирчны олсон орлого өөрт нь биш бусад этгээдэд ногдож байгаа тохиолдолд уг орлогод тоглолт болсон тухайн Хэлэлцэн тохирогч Улсад татвар ногдуулна.
3. Энэхүү зүйлийн 1 ба 2 дугаар заалтуудыг үл харгалзан хэрэв Хэлэлцэн тохирогч Улсад хийсэн тоглолтыг Хэлэлцэн тохирогч уг Улс, түүний нутаг дэвсгэрийн нэгжийн нийтийн сангаас бүхэлд нь санхүүжүүлсэн буюу энэ тоглолтыг Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хооронд байгуулсан урлаг спортын хамтын ажиллагааны хэлэлцээрийн дагуу хийсэн бол жүжигчин буюу тамирчны Хэлэлцэн тохирогч Улсад хийсэн тоглолтоос олсон орлогыг Хэлэлцэн тохирогч уг Улс татвараас чөлөөлнө.

18 дүгээр зүйл. Тэтгэвэр

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсад бий болж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч этгээдэд олгосон тэтгэвэр болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар ногдуулна.
2. 1 дүгээр заалтыг үл харгалзан Хэлэлцэн тохирогч Улсын нийгмийн даатгалын системийн нэг хэсэг болох улсын даатгалын сангаас Хэлэлцэн тохирогч Улсын олгож буй тэтгэвэр болон түүнтэй адилтгах бусад төлбөрт зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч уг Улсад татвар ногдуулна.

19 дугаар зүйл. Засаг захиргааны алба

1. а) Хэлэлцэн тохирогч Улс буюу түүний нутаг дэвсгэрийн нэгжээс тэр Улс буюу түүний засаг захиргаа, нутаг дэвсгэрийн нэгжил алба хашиж байсны нь хувьд хувь хүнд олгох тэтгэвэрээс бусад шагнал урамшид зөвхөн Хэлэлцэн тохирогч тэр Улсад татвар ногдуулна.

б) Гэхдээ уг хувь хүн нь Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад алба хашиж байгаа бөгөөд тэр Улсын байнга оршин суугч бол, дараах тохиолдолд түүнд олгох шагнал урамшилд зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна. Уг хувь хүн:

I. нөгөө Улсын харьяат бол;

II. гагцхүү алба хаших үүднээс тэр Улсын байнга оршин суугч болоогүй бол;

2. Хэлэлцэн тохирогч Улс буюу түүний нутаг дэвсгэрийн нэгжээс аж ахуйн үйл ажиллагаатай холбоотой алба хаасны хувьд олгосон шагнал урамшил болон тэтгэвэрт 15, 16, ба 18 дугаар зүйлүүд хамаарна.

20 дугаар зүйл. Багш нар болон судлаачид

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын их, дээд сургууль, коллеж, сургууль буюу тэр Улсын Засгийн газрын хүлээн зөвшөөрсөн боловсрол, эрдэм шинжилгээний судалгааны байгууллагад хичээл заах буюу судалгаа хийх үндсэн зорилгоор Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ирэхээсээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо хэвээр байгаа хувь хүний хичээл зааж, судалгаа хийж Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын гадна эх үүсвэрээс олсон аливаа шагнал урамшилыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад анх ирсэн өдрөөс эхлэн хоёр жилээс илүүгүй хугацаагаар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвараас чөлөөлнө.

2. Хэрэв дээрхи үйл ажиллагаа нь нийтийн ашиг сонирхолын тусын тулд биш голчлон хувь хүн буюу хувь хүмүүсийн тусын тулд хийгдэж байвал хувь этгээдийн хийж байгаа шинжилгээ судалгааны орлогод дээрхи заалт хамаарахгүй.

21 дүгээр зүйл. Оюутнууд

1. Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад ирэхийнхээ өмнө Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч байсан буюу одоо хэвээр байгаа бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад гагцхүү суралцах, дадлага хийх зорилгоор ирсэн оюутан, сурагч, дадлага хийгч буюу дадал ологч өөрийгөө тэжээх, суралцах буюу дадлага хийхдээ зориулан Хэлэлцэн тохирогч

нөгөө Улсын гадна эх үүсвэрээс олсон тэтгэлэг буюу орлогыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвараас чөлөөлнө.

2. 1 дүгээр заалтад дурдсан оюутан, дадлага хийгч нь суралшах буюу дадлага хийж байх үедээ 1 дүгээр заалтад дурдаагүй ажил эрхлэлтээс олсон орлогын хувьд очсон Улсынхаа байнга оршин суугчийн нэгэн адил татварын хөнгөлөлт, чөлөөлөлтийг эдлэх эрхтэй.

22 дугаар зүйл. Бусад орлого

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн олж буй энэхүү Конвенцийн өмнөх зүйлүүдэд хөндөгдөөгүй аливаа орлогод зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

2. Хэрэв орлого ологч нь Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч бөгөөд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь төлөөлөгчийн газраараа дамжуулан үйл ажиллагаа явуулж байгаа буюу Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улс дахь товлосон газраар дамжуулан бие даасан хувийн үйлчилгээ үзүүлж байгаа бөгөөд уг орлоготой холбогдсон эрх ба эд хөрөнгө нь энэ төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газартай шууд холбоотой бол 6 дугаар зүйлийн 2 дугаар заалтад тодорхойлогдсон үл хөдлөх хөрөнгийн орлогоос бусад орлогын хувьд энэхүү зүйлийн 1 дүгээр заалт үл хамаарна. Энэ тохиолдолд 7 буюу 14 дүгээр зүйлийн аль тохиромжтойг хэрэглэнэ.

4 дүгээр бүлэг. ХӨРӨНГИЙН ТАТВАР

23 дүгээр зүйл. Хөрөнгө

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн эзэмшдэг, Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг, 6 дугаар зүйлд дурдсан үл хөдлөх хөрөнгөөр илэрхийлэгдсэн хөрөнгөд нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн төлөөлөгчийн газар Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрлаж, түүний үйл ажиллагаанд ашигладаг хөрөнгийн зарим хэсгийг бүрдүүлэгч хөдлөх хөрөнгө буюу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад бие даасан хувийн үйлчилгээ явуулах зорилгоор ашиглаж

буй товлосон газарт харьяалагдах хөдлөх хөрөнгөд төлөөлөгчийн газар буюу товлосон газар байрладаг нөгөө Улсад татвар ногдуулж болно.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн олон улсын шугамд ашиглаж буй хөлөг онгоц, нисэх онгоц, хуурай болон төмөр замын тээврийн хэрэгслээр илэрхийлэгдсэн хөрөнгө болон эдгээр төрлийн тээврийн хэрэгслийн үйл ажиллагаанд хамаарагдах хөдлөх хөрөнгөд Хэлэлцэн тохирогч уг Улсад татвар ногдуулна.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн бусад бүх төрлийн хөрөнгөд зөвхөн тэр Улсад татвар ногдуулна.

5 дугаар бүлэг. ТАТВАРЫН ДАВХАРДЛААС СЭРГИЙЛЭХ АРГУУД

24 дүгээр зүйл. Давхар татвар ногдуулахгүй байх

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугч Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад энэхүү Конвенцийн заалтуудын дагуу татвар ногдуулах орлого олж байгаа буюу хөрөнгө эзэмшиж байвал нөгөө Улсад төлсөн орлогын татвар буюу хөрөнгийн татварын хэмжээтэй тэнцүү хэмжээний татварыг байнга оршин суугчийн орлогод ногдуулах татвар буюу байнга оршин суугчийн хөрөнгөд ногдуулах татвараас эхэнд дурьдсан Улсад хасч өгөхийг зөвшөөрнө. Гэхдээ энэ хасалт нь аль ч тохиолдолд хасалт хийхээс өмнө тооцсон орлогын татвар буюу хөрөнгийн татварын тэр хэсгээс, өөрөөр хэлбэл нөгөө Улсад төлөх татвараас хэтэрч болохгүй.

2. Энэхүү Конвенцийн заалтуудын дагуу Хэлэлцэн тохирогч Улсын байнга оршин суугчийн олсон орлого буюу эзэмшиж байгаа хөрөнгийг тэр Улсад татвараас чөлөөлсөн тохиолдолд уг байнга оршин суугчийн үлдэж байгаа орлого буюу хөрөнгөд ногдуулах татварын хэмжээг тогтоохдоо чөлөөлөгдсөн орлого буюу хөрөнгийг бодолцон тогтооно.

3. Монгол Улсын Гадаадын хөрөнгө оруулалтын хуулийн дагуу чөлөөлсөн буюу хөнгөлсөн татварын хэмжээгээр Монгол Улсад татвар төлсөн гэж тооцно. Энэхүү Конвенцийн холбогдох заалтуудын дагуу Монгол Улсад ногдуулвал зохих татварын хэмжээгээр Бүгд Найрамдах Болгар Улсад татвараас нь хасч тооцож болно.

6 дугаар бүлэг. ТУСГАЙ ЗААЛТУУД

25 дугаар зүйл. Ялгаварлан гадуурхахгүй байх

1. Хэлэлцэн тохирогч Улсын харьяатыг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад татвар төлөх болон түүнтэй холбоотой бусад шаардлагын хувьд Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын харьяатаас татварын адилгүй буюу илүү хүндрэлтэй нөхцөлд оруулахгүй.

2. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байрладаг төлөөлөгчийн газрын татвар төлөх нөхцлийг нөгөө Улсын түүнтэй адилтгах төрлийн үйл ажиллагаа явуулдаг аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх нөхцлөөс доогуур байлгаж болохгүй. Энэ заалт нь Хэлэлцэн тохирогч Улс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчдыг иргэний эрх, гэр бүлийн хариуцлагын хувьд өөрийн байнга оршин суугчийн адил татвараас чөлөөлөх, хөнгөлөх, багасгах эрх эдлүүлэх ёстой гэсэн утгаар хэрэглэгдэхгүй.

3. 9 дүгээр зүйлийн 1 дүгээр заалт, 11 дүгээр зүйлийн 7 дугаар заалт, 12 дугаар зүйлийн 6 дугаар заалтыг хэрэглэхээс бусад тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн татвар ногдох зшгийг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад байнга оршин суугч этгээдэд төлж буй хүү, эрхийн шимтгэл болон бусад төлбөрийг эхэнд дурьдсан Улсын байнга оршин суугч этгээдэд төлсөнтэй адил нөхцлөөр хасна. Гэхдээ Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн татвар ногдох хөрөнгийг тодорхойлохдоо тухайн аж ахуйн нэгжээс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугчид төлсөн аливаа өрийг эхэнд дурьдсан Улсын байнга оршин суугчийн хувьд тохиролцсонтой адил нөхцлөөр хасч тооцно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсын аж ахуйн нэгжийн хөрөнгийг Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсын байнга оршин суугч нэг буюу хэсэг этгээд шууд буюу шууд бусаар бүхэлд нь, эсвэл хэсэгчлэн өмчилж буюу хянаж байвал Хэлэлцэн тохирогч Улс өөрийн адил төрлийн үйл ажиллагаа явуулж буй аж ахуйн нэгжийн татвар төлөх буюу түүнтэй холбоотой шаардлагаас өөр буюу илүү хүндрэлтэй байдалд оруулах хариуцлага ногдуулахгүй.

26 дугаар зүйл. Харилцан тохирох журам

1. Хэрэв хувь этгээд Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс буюу хоёр Улс хоёулаа энэхүү Конвенцид заагдаагүй татвар түүнд ногдуулсан буюу ногдуулах боллоо гэж үзвэл тухайн Улсуудын дотоодын хууль тогтоомжийн заалтуудыг үл харгалзан өөрийн байнга оршин суугаа Хэлэлцэн тохирогч Улсынхаа эрх бүхий байгууллагад буюу 25 дугаар зүйлийн 1 дүгээр заалтад хамаарч байвал өөрийн харьяат Хэлэлцэн тохирогч Улсад гомдлоо гаргаж болно. Гомдлыг энэхүү Конвенцид заагдаагүй татвар ногдуулж байна гэж анх мэдсэнээс хойш 3 жилийн дотор гаргана.

2. Гомдлыг нотолж хангалттай шийдвэр гаргах боломжгүй бол Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллага энэхүү Конвенцид заагдаагүй татвар ногдуулахгүй байх зорилгоор харилцан тохирох бүх арга хэмжээ авна. Аливаа тохиролцоог Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомжийн цаг хугацааны хязгаарлалтыг үл харгалзан хэрэгжүүлнэ.

3. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь энэхүү Конвенцийг хэрэглэх болон тайлбарлахад үүсэх аливаа хүндрэлтэй болон эргэлзээтэй асуудлуудыг харилцан тохирох замаар шийдвэрлэхийг эрмэлзэнэ. Мөн түүнчлэн энэхүү Конвенцид заагдаагүй орлогыг давхар татвараас чөлөөлөх асуудлыг тэд хамтран шийдвэрлэж болно.

4. Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагууд нь өмнөх заалтуудын талаар тохиролцоонд хүрэх зорилгоор өөр хоорондоо шууд харилцаж болно. Хэрэв шаардлагатай бол тохиролцоонд хүрэхийн тулд Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын эрх бүхий байгууллагуудын төлөөлөгчид санал солилцох зорилгоор биечлэн уулзаж болно.

27 дугаар зүйл. Харилцан мэдээлэл солилцох

1. Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын эрх бүхий байгууллагууд энэхүү Конвенцид хамаарагдах татварын талаарх хоёр Улсын хууль тогтоомж болон уг Конвенцийн заалтуудыг биелүүлэхэд шаардагдах мэдээллийг харилцан солилцож байна. Хэлэлцэн тохирогч Улс Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсаас хүлээн авсан мэдээллийг өөрийн улсын мэдээлэл хадгалах хуулийн дагуу нууцалж, зөвхөн энэхүү Конвенцид хамаарагдах татварын хэмжээг тогтоох буюу хураахтай холбогдсон этгээдүүдэд, эрх баригч байгууллагуудад (шүүх, засаг захиргааны байгууллагыг оролцуулан)

мэдэгдэх эрхтэй. Тэдгээр этгээд буюу эрх барих байгууллагууд нь уг мэдээллийг зөвхөн энэхүү зорилгод ашиглана. Түүнчлэн тэдгээр нь дээрх мэдээллийг олон нийтийн шүүхийн протокол, шүүхийн шийдвэрт тусгаж болно.

2. Нэгдүгээр зүйлийн заалтууд нь ямар ч тохиолдолд Хэлэлцэн тохирогч Улсад дараах үүргийг хүлээлгэх ёсгүй:

а) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж, захиргааны хэм хэмжээнд харшлах захиргааны арга хэмжээ хэрэгжүүлэх;

б) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын хууль тогтоомж болон захиргааны ердийн үйл ажиллагааны дагуу олж үл болох мэдээлэл буюу баримт бичгээр хангах;

в) Хэлэлцэн тохирогч Улсуудын аливаа худалдаа, бизнес, аж үйлдвэр, арилжааны буюу мэргэжлийн нууц алдагдуулах мэдээ болон нийгмийн хэв журамд харшлах мэдээллээр хангах.

28 дугаар зүйл. Дипломат ба консулын байгууллагын ажилтнууд

Энэхүү Конвенц нь олон улсын эрх зүйн ерөнхий хэм хэмжээ болон тусгай хэлэлцээрийн заалтуудын дагуу дипломат ба консулын байгууллагын ажилтнуудын санхүүгийн эрх дархыг үл хөндөнө.

7 дугаар бүлэг. ТӨГСГӨЛИЙН ЗААЛТУУД

29 дүгээр зүйл. Хүчин төгөлдөр болох

1. Энэхүү Конвенцийг батламжлана. Хэлэлцэн тохирогч Улсууд нь энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болох нь үндсэн хуульд нийцэж байгаа талаар нэг нэгдээ бичгээр мэдэгдэнэ.

2. Энэхүү Конвенц нь 1 дүгээр заалтад дурдсан мэдэгдлүүдийн сүүчийн мэдэгдэл өгсөн өдрөөс эхлэн хүчин төгөлдөр болж, түүний заалтууд нь дараах хүрээг хамаарна:

а) Конвенц хүчин төгөлдөр болсон жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн эх үүсвэрт нь суутгалаар төлсөн орлогын татварууд;

б) Конвенц хүчин төгөлдөр болсон жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн аливаа татварын жилд төлбөл зохих бусад орлого болон хөрөнгийн татварууд.

30 дугаар зүйл. Хэлэлцээрийг цуцлах

Энэхүү Конвенц нь Хэлэлцэн тохирогч аль нэг Улс түүнийг цуцлах хүртэл хүчин төгөлдөр байна. Энэхүү Конвенц хүчин төгөлдөр болсон өдрөөс эхлэн 5 жил болсны дараах хуанлийн жил дуусахаас 6 сарын өмнө Хэлэлцэн тохирогч хоёр Улсын аль нь ч Конвенцийг цуцлах тухайгаа Хэлэлцэн тохирогч нөгөө Улсад дипломат шугамаар бичгээр мэдэгдэж болно. Энэ тохиолдолд энэхүү Конвенц дараах хүрээнд үйлчлэхээ болино:

а) бичгээр мэдэгдэл өгсөн жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн эх үүсвэрт нь суутгалаар төлсөн орлогын татварууд;

б) бичгээр мэдэгдэл өгсөн жилийн дараагийн хуанлийн жилийн 1 дүгээр сарын 1-ний өдөр болон түүний дараагийн өдрөөс эхлэн аливаа татварын жилд төлбөл зохих бусад орлого болон хөрөнгийн татварууд.

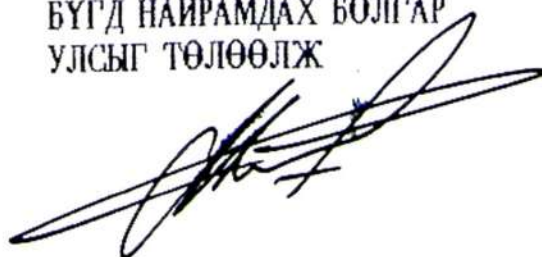
Дээр дурдсаныг нотолж, зохих ёсоор эрх олгогдсон дараах хүмүүс энэхүү Конвенцийг гарын үсэг зурав.

2000 оны 2 дугаар сарын 28 ны өдөр ... Соф.ч. хотноо монгол, болгар, англи хэлээр тус бүр хоёр хувь үйлдсэн бөгөөд эх бичвэрүүд нь адил хүчинтэй. Гарч болох маргаантай асуудлыг шийдвэрлэхдээ Англи хэл дээрхи эх бичвэрийг баримтлана.

МОНГОЛ УЛСЫГ
ТӨЛӨӨЛЖ

БҮГД НАЙРАМДАХ БОЛГАР
УЛСЫГ ТӨЛӨӨЛЖ

ТАДААД ХАРИЛЦААНЫ ТӨВ АРХИВ

С П О Г О Д Б А

МЕЖДУ

МОНГОЛИЯ

И

РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ

ЗА

ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА
ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Монголия и

Република България,

желаеѝки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане
на доходите и имуществото,

се договориха както следва:

ГАДААД ХАРИЛЦАДАНЫ ТӨВ АРХИВ

Г л а в а I **П Р И Л О Ж Н О П О Л Е Н А С П О Г О Д Б А Т А**

Член 1 **ЛИЦА, СПРЯМО КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА**

Тазу спогодба се прилага спрямо лица, които са местни лица на едната или на двете договарящи се държави.

Член 2 **ДАНЪЦИ, ЗА КОИТО СЕ ПРИЛАГА СПОГОДБАТА**

1. Тазу спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, налагани от страна на всяка договаряща държава или на нейни органи на местна власт, независимо от начина на тяхното събиране.

2. За данъци върху доходите и имуществото се считат всички данъци върху общия доход, върху съвкупното имуществото или върху отделни елементи на доходите или имуществото, включително данъците върху приходи от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество и данъците върху общата сума на надниците и заплатите, изплащани от предприятията, както и данъците върху прираста на имуществото.

3. Съществуващите данъци, за които се прилага тази спогодба са по-конкретно:

а) за България:

1. данъкът върху общия доход;
2. данъкът върху печалбата;
3. данъкът върху сградите.

(по-нататък наричани "български данък");

б) за Монголия:

1. данъкът върху дохода на физическите лица;
2. корпоративният данък върху дохода;

(по-нататък наричани "монголски данък").

4. Спогодбата ще се прилага и за всички подобни по естеството си данъци, които са въведени след датата на подписване на спогодбата като допълнение или вместо съществуващите данъци, посочени в алинея 3. Компетентните органи на договарящите се държави ще се уведомяват взаимно за всички изменения, извършени в съответните им данъчни закони.

Глава II ОПРЕДЕЛЕНИЯ

Член 3 ОБЩИ ОПРЕДЕЛЕНИЯ

1. По смисъла на тази спогодба, освен ако контекстът не изисква друго:

- а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават България или Монголия, според изискванията на контекста;
- б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията и териториалното море, върху които тя упражнява своя държавен суверенитет, а така също континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които тя упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;
- в) терминът "Монголия", когато е употребен в географски смисъл означава територията на Монголия и всяко пространство, по отношение на което са в сила данъчните закони на Монголия, доколкото Монголия упражнява в това пространство суверенни права за експлоатация на природни ресурси, в съответствие с международното право.
- г) терминът "лице" включва физическо лице, дружество или всяко друго сдружение от лица;
- д) терминът "дружество" означава юридическо лице или всяка общност, която се третира като юридическо лице за целите на данъчното облагане;
- е) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно предприятие, ръководено от местно лице на едната договаряща държава и предприятие, ръководено от местно лице на другата договаряща държава;
- ж) терминът "национално лице" означава:
 - 1. всяко физическо лице притежаващо гражданство на едната договаряща държава;

- а) то се счита за местно лице само на държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице само на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки, (център на жизнените интереси);
 - б) ако държавата, в която е центърът на жизнените му интереси не може да бъде определена, или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една държава, то се счита местно лице само на държавата, в която обичайно пребивава;
 - в) ако то обичайно пребивава в двете държави или в нито една от тях, то се счита за местно лице на държавата, на която е гражданин;
 - г) ако то е гражданин на двете държави или на нито една от тях, компетентните органи на договарящите държави ще решат въпроса чрез взаимно споразумение;
3. Когато в съответствие с разпоредбите на ал. 1, лице, което не е физическо лице, е местно на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, съгласно законодателството на която е учредено.

Член 5

МЯСТО НА СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. За целите на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което се извършва цялостно или частично стопанската дейност на едно предприятие.
2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по специално:
 - а) място на управление;
 - б) клон;
 - в) офис;
 - г) фабрика;
 - д) работилница;
 - е) мина, нефтен или газов кладенец, карьера или всяко друго място за добиване на природни богатства.

3. Строителна площадка, строителен или монтажен обект се считат за място на стопанска дейност, само ако работата, свързана с тях продължава повече от 12 месеца.

4. Независимо от предходните разпоредби на този член се счита, че изразът "място на стопанска дейност" не включва:

- а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки, принадлежащи на предприятието;
- б) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието единствено с цел складиране, излагане или доставка;
- в) поддържането на запаси от стоки, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;
- г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или за събиране на информация за предприятието;
- д) поддържане на определено място, изключително за дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

5. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут за когото се прилага разпоредбата на ал. 6, действа от името на предприятие и има и обичайно упражнява в едната договаряща държава правото да сключва договори от името на предприятието, счита се, че това предприятие има място на стопанска дейност в тази държава по отношение на всички дейности, които това лице извършва за предприятието, освен ако дейностите на такова лице са ограничени до посочените в ал. 4, които ако се извършват чрез определено място, не биха направили това определено място място на стопанска дейност, съгласно разпоредбите на тази алинея.

6. Независимо от предходните разпоредби на този член, застрахователно предприятие на едната договаряща държава се счита, освен в случаите на презастраховане, че има място на стопанска дейност в другата договаряща държава, ако събира застрахователни премии или застрахова рискове на територията на тази друга държава посредством лице, различно от представител с независим статут.

7. Не се счита, че едно предприятие има място на стопанска дейност в едната договаряща държава само защото то извършва дейност в тази държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут, при условие, че такива лица действат в обичайните

граници на своята дейност. Все пак, когато дейностите на такъв представител са предназначени изцяло или почти изцяло за това предприятие, той няма да се счита за представител с независим статут по смисъла на тази алинея.

8. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата договаряща държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не прави което и да е от дружествата място на стопанска дейност на другото.

Глава III ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ НА ДОХОДИТЕ

Член 6 ДОХОДИ ОТ НЕДВИЖИМО ИМУЩЕСТВО

1. Доходи, получени от местно лице на едната договаряща държава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Терминът във всички случаи включва имуществото, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата, спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, представляващи компенсация за разработването или за предоставяне на правото за разработване на минерални залежи, извори и други природни ресурси. Кораби, самолети, железопътни и шосейни транспортни средства не се считат за недвижимо имущество.

3. Разпоредбата на ал. 1 се прилага по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под наем или използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7
ПЕЧАЛБИ ОТ СТОПАНСКА ДЕЙНОСТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава се облагат само в тази държава, освен ако предприятието извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, чрез намиращо се там място на стопанска дейност. Ако предприятието извършва стопанска дейност по този начин, печалбите на предприятието могат да се облагат в тази друга държава, но само такава част от тях, каквато е причислима към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, чрез намиращо се там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се причисляват печалбите, които то би получило, ако беше различно и отделно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите от място на стопанска дейност, се допуска приспадане на разходите извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Доколкото в едната договаряща държава обичайно е възприето печалбите, които се причисляват към мястото на стопанска дейност, да се определят на базата на разпределение на съвкупната печалба на предприятието между отделните му звена, ал. 2 няма да се счита ограничаваща за тази договаряща държава да определя облагаемите печалби чрез така възприетия обичаен начин на разпределение; посочения начин на разпределение обаче, трябва да е такъв, че резултатът да съответства на принципите, съдържащи се в този член.

5. Не се причисляват печалби към мястото на стопанска дейност само поради обикновена покупка от това място на стопанска дейност на стоки за предприятието.

6. За целите на предходните алинеи, печалбите причислими към мястото на стопанска дейност се определят ежегодно по един и същ начин, освен ако не съществува сериозна и основателна причина за противното.

7. Когато печалбите включват елементи от доход, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8 МЕЖДУНАРОДЕН ТРАНСПОРТ

1. Печалбите на предприятие на едната договаряща държава от експлоатация на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства в международния транспорт се облагат само в тази държава.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат също и по отношение на печалби от участие в пул, съвместна стопанска дейност или международна експлоатационна агенция.

Член 9 СВЪРЗАНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

1. Когато:

- а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на другата договаряща държава, или
- б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или имуществото на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава,

и в двата случая, между двете предприятия, в техните търговски или финансовите отношения са приети или наложени условия, различни от тези, които биха били приети между независими предприятия, тогава всяка печалба, която, ако ги нямаше тези условия би възникнала, но поради тези условия не е възникнала за едно от предприятията, може да бъде включена в печалбите на това предприятие и съответно обложена с данък.

2. Когато една от договарящите държави включи в печалбите на предприятие на тази държава и съответно обложи с данък печалби, по отношение на които предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с данък в тази друга държава и така включените печалби са печалби, които биха възникнали за предприятието на първата посочена държава, ако договорените условия между двете предприятия бяха такива, каквито биха били договорени между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответното уточнение на начисления от нея данък върху тези печалби. При извършването на такова уточнение ще се вземат предвид другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10 ДИВИДЕНТИ

1. Дивидентите, платени от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Въпреки това, такива дивиденти могат да се облагат с данък и в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите е местно лице и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е и техен притежател, наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на дивидентите.

Тази алинея не засяга данъчното облагане на дружеството, по отношение на печалбите, от които се изплащат дивидентите.

3. Терминът "дивиденти", употребен в този член, означава доходи от акции или други права, с изключение на вземания за дълг, даващи право на участие в печалбите, както и доходи от други корпоративни права, които са подчинени на същия данъчен режим като доходи от акции, в съответствие със законодателството на държавата, на която дружеството, извършващо разпределението е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на дивидентите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите, чрез място на стопанска дейност разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, във връзка с което се изплащат дивидентите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или определена база. В този случай, се прилагат съответно разпоредбите на членове 7 или 14, съобразно случая.

5. Когато дружество, което е местно лице на едната договаряща държава получава печалби или доходи от другата договаряща държава, тази друга държава не може да налага никакъв данък върху дивидентите, платени от дружеството, освен доколкото тези дивиденти са платени на местно лице на тази друга държава или доколкото участието, във връзка с което са платени дивидентите е действително свързано с място на стопанска дейност или определена база, намиращи се в тази друга държава, нито да облага неразпределените печалби на дружеството с данък върху неразпределените печалби, дори ако изплатените дивиденти или неразпределените печалби се състоят изцяло или частично от печалби или доходи произхождащи в тази друга държава.

Член 11 ЛИХВИ

1. Лихвите, възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава могат да се облагат с данък в тази друга държава.
2. Въпреки това, тези лихви могат да се облагат с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато получателят е и притежател на лихвите, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от brutната сума на лихвите.
3. Независимо от разпоредбата на ал. 2, лихви възникнали в едната договаряща държава и платени на Правителството на другата договаряща държава или на негов законоустановен орган, или на Националната банка на тази друга държава, се освобождават от данъци в първата посочена договаряща държава.
4. Терминът "лихви" използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, независимо от това дали са обезпечени или не с ипотека и носещи или не правото на участие в печалбите на дължника и по-специално доходи от държавни ценни книжа и доходи от бонове и облигации, включително от премии и награди, свързани с такива ценни книжа, бонове или облигации. Санкции за закъснели плащания не се считат за лихви за целите на този член.
5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на лихвите, който е местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, посредством намиращо се там място на стопанска дейност или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база разположена там и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14, съобразно случая.
6. Лихвите се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато платец е самата държава, орган на местна власт или местно лице на тази държава. Когато, обаче, платецът на лихвите, независимо дали е местно лице на едната договаряща държава или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска или определена база, във връзка с които е възникнал дългът, който поражда плащането на лихвите и тези лихви са свързани с такова място на стопанска дейност или определена база, ще се счита, че тези лихви произхождат от държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

7. Когато поради особените взаимоотношения между платеща и притежателя на лихвите или между тях двамата и някоя друго лице, сумата на лихвите, като се има предвид задължението, за което се изплащат надвишава сумата, която би била договорена между платеща и притежателя при липсата на тези особени взаимоотношения, разпоредбите на този член се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай, надвишаващата сума се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като съответно се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 12

АВТОРСКИ И ЛИЦЕНЗИОННИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

1. Авторските и лицензионните възнаграждения, произхождащи от едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Такива авторски и лицензионни възнаграждения, обаче, могат да се облагат с данък и в договарящата държава от която произхождат и съобразно законодателството на тази държава, но ако получателят е и притежател на авторските и лицензионните възнаграждения, така наложеният данък няма да надвишава 10 на сто от брутния размер на дохода от авторските и лицензионните възнаграждения.

3. Изразът "авторски и лицензионни възнаграждения", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за използване или за предоставено право на използване на всяко авторско право за литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или филми, дискови и магнетофонни записи за радио или телевизионно предаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или модел, план, секретна формула или процес, или за използването на, или предоставено право на използване на промишлено, търговско или научно оборудване, или за информация (ноу-хау), отнасяща се до промишлен, търговски или научен опит.

4. Разпоредбите на алинеи 1 и 2 не се прилагат, ако притежателят на авторските и лицензионните възнаграждения, като местно лице на едната договаряща държава, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат авторските и лицензионните възнаграждения, чрез място на стопанска дейност разположено там, или извършва в тази друга държава независими професионални услуги чрез определена база разположена там, и правото или собствеността, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионните възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на член 7 или 14, съобразно случая.

5. Авторските и лицензионните възнаграждения се считат за възникнали в едната договаряща държава, когато плавец е самата държава, орган на местната власт или местно лице на тази държава. Когато, обаче, плавецът на авторските и лицензионните възнаграждения, независимо дали е местно лице на една от договарящите държави или не, притежава в една от договарящите държави място на стопанска дейност или определена база, във връзка с която възниква задължението за изплащане на авторските и лицензионните възнаграждения, и тези авторски и лицензионни възнаграждения произхождат от такова място на стопанска дейност или определена база, то тогава ще се счита, че те възникват в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност или определената база.

6. Когато поради особените взаимоотношения между плавеца и притежателя или между тях двамата и някое друго лице, сумата на авторските и лицензионните възнаграждения, като се има предвид използването, правото или информацията, за които те се плащат, надвишава сумата, която би била договорена между плавеца и притежателя при липсата на такива особени взаимоотношения, разпоредбите на този член ще се прилагат само по отношение на последната сума. В такъв случай надвишаващата сума ще се облага съобразно законодателството на всяка договаряща държава, като се имат предвид останалите разпоредби на тази спогодба.

Член 13

ПЕЧАЛБИ ОТ ПРЕХВЪРЯНЕ НА ИМУЩЕСТВО

1. Печалбите на местно лице на едната договаряща държава от прехвърляне правото на собственост върху недвижимо имущество, посочено в член 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Печалбите от прехвърляне на движимо имущество, съставляващо част от стопанското имущество на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимо имущество, съставляващо част от определена база, която местно лице на едната договаряща държава има на разположение в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, включително печалбите от прехвърляне на такова място на стопанска дейност (самостоятелно или заедно с цялото предприятие) или от подобна определена база, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

3. Печалбите от прехвърляне на кораби, самолети, железопътни или шосейни транспортни средства, използвани в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, или на

движимо имущество, предназначено за използването на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.

4. Печалбите от прехвърляне на всякакво имущество, различно от посоченото в алинеи 1, 2 и 3 се облагат само в договарящата държава, на която прехвърлителят е местно лице.

Член 14

ДОХОДИ ОТ НЕЗАВИСИМИ ПРОФЕСИОНАЛНИ И ДРУГИ УСЛУГИ

1. Доходите, получени от физическо лице - местно лице на едната договаряща държава във връзка с професионални или други услуги с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, освен при наличие на едно от следните обстоятелства, когато такъв доход може да се облага с данък и в другата договаряща държава:

- а) ако лицето има редовно на разположение определена база в другата договаряща държава, за целите на извършваната от него дейност; в този случай само такава част от доходите може да се облага в тази друга държава, каквато е причислима към тази определена база; или
- б) ако престоят на лицето в другата договаряща държава е за период или периоди надвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период, започващ или завършващ в данъчната година, за която се отнасят доходите; в този случай, в посочената друга договаряща държава може да се облага само такава част от доходите, която произхожда от дейността му извършена в тази друга държава.

2. Изразът "професионални услуги" включва по-специално самостоятелни научни, литературни, художествени, образователни или преподавателски дейности, както и самостоятелни дейности на лекари, стоматолози, адвокати, инженери, архитекти и счетоводители.

Член 15

ДОХОДИ ОТ ТРУДОВО ПРАВООТНОШЕНИЕ

1. Като се имат предвид разпоредбите на членове 16, 18, 19, 20 и 21 заплати, надници и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава въз основа на трудово правоотношение, се облагат с данък само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага по този начин, така получените възнаграждения могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1, възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за положен труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

- а) получателят пребивава в другата държава за период или периоди ненадвишаващи общо 183 дни във всеки дванадесет месечен период започващ или завършващ в съответната данъчна година, и
- б) възнаграждението е платено от работодател или за сметка на работодател, който не е местно лице на другата държава, и
- в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, която работодателят притежава в другата държава.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член, възнаграждение, получено за положен труд на борда на кораб, самолет, железопътно или шосейно транспортно средство използвано в международния транспорт от предприятие на едната договаряща държава, се облага с данък само в тази държава.

Член 16

ДИРЕКТОРСКИ ВЪЗНАГРАЖДЕНИЯ

Директорски възнаграждения и други подобни плащания, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на борд на директорите или на друг подобен орган на дружество, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

Член 17

ХУДОЖЕСТВЕНИ ИЗПЪЛНИТЕЛИ И СПОРТИСТИ

1. Независимо от разпоредбите на членове 14 и 15, доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на художествен изпълнител като театрален, кино-, радио- или телевизионен артист, или музикант или като спортист, от личната му дейност като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данък в тази друга държава.

2. Когато доходи от личната дейност на художествен изпълнител или спортист, в качеството му на такъв, се получават не от самия художествен изпълнител или спортист, а от друго лице, тези доходи, независимо от разпоредбите на членове 7, 14 и 15, могат да се облагат с

данък в договарящата държава, в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, доходите, получени от дейностите, посочени в този член, се освобождават от облагане в договарящата държава в която се извършва дейността на художествения изпълнител или спортиста, ако дейността се финансира изцяло от обществени фондове на една от договарящите държави или неин орган на местна власт, или дейността се извършва в рамките на споразумение за културен или спортен обмен, сключено между двете договарящи държави.

Член 18 **ПЕНСИИ**

1. Пенсии и други подобни плащания възникнали в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, се облагат с данък само в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбата на ал. 1, изплатени пенсии и извършени други подобни плащания от едната договаряща държава съгласно пенсионна схема, която е част от нейната социална осигурителна система се облагат само в тази държава.

Член 19 **ДЪРЖАВНА СЛУЖБА**

1. а) Възнаграждения, различни от пенсия, изплатени от едната договаряща държава или неин орган на местна власт, на физическо лице за извършени услуги на тази държава или орган, се облагат с данък само в тази държава.
- б) Такива възнаграждения обаче, се облагат с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази държава и физическото лице е местно лице на тази държава, което:
 - I. е гражданин на тази държава; или
 - II. не е станало местно лице на тази държава единствено с цел извършване на услугите.

2. Разпоредбите на чл. 15, 16 и 18 се прилагат и по отношение на възнаграждения и пенсии за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена от едната договаряща държава или неин орган на местна власт.

Член 20

СТУДЕНТИ

1. Плащания, които студент или стажант, който е или е бил непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и който се намира в първата посочена държава единствено с цел образование или стаж, получава за своята издръжка, образование или стаж, не се облагат с данък в тази държава при условие, че плащанията са от източници извън тази държава.

2. По отношение получаваните субсидии, стипендии и възнаграждения въз основа на трудов договор, които са различни от плащанията по ал. 1, студентът или стажантът, за периода на обучението или стажа си, се ползва от същите данъчни облекчения, освобождаване или приспадане на данъци, които се предоставят на местните лица на договарящата държава, в която той пребивава.

Член 21

ПРЕПОДАВАТЕЛИ И НАУЧНИ РАБОТНИЦИ

1. Физическо лице, което посещава едната договаряща държава с цел преподаване или извършване на изследвания в университет, колеж, училище или друга легитимна образователна институция в тази държава и което е или е било непосредствено преди пристигането си местно лице на другата договаряща държава, се освобождава от облагане с данъци в първата посочена държава за възнаграждение от такова преподаване или изследване за период, не по-голям от две години от датата на неговото първо пристигане в тази държава с такава цел, при условие, че това възнаграждение е получено от външни за тази държава източници.

2. Разпоредбите на предходната алинея няма да се прилагат по отношение на доходи от научни изследвания, ако извършваните в тази връзка дейности от физическото лице не са предприети в обществен интерес, а основно за благодетелстване на някое частно лице или лица.

Член 22

ДРУГИ ДОХОДИ

1. Елементи от дохода на местно лице на едната договаряща държава, независимо от това къде са възникнали, които не са разгледани в предходните членове на тази спогодба, се облагат с данък само в тази държава.

2. Разпоредбата на ал.1 няма да се прилага за доходи, различни от доходи от недвижимо имущество, посочени в ал. 2 на чл. 6, при условие, че получателят на такива доходи, който е местно лице на една от

договарящите държави, извършва стопанска дейност в другата договаряща държава посредством място на стопанска дейност разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или собствеността, по отношение на които се изплащат доходите, са действително свързани с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или чл. 14.

Глава IV ОБЛАГАНЕ НА ИМУЩЕСТВОТО

Член 23 ИМУЩЕСТВО

1. Имущество, състоящо се от недвижимо имущество, както е определено в чл. 6, притежавано от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага с данък в тази друга държава.
2. Имущество, състоящо се от движимо имущество, образуващо част от активите на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или движимо имущество, принадлежащо към определена база, която местно лице на едната договаряща държава има в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага с данък в тази друга държава.
3. Имущество, състоящо се от кораби, самолети, железопътни и шосейни транспортни средства, експлоатирани в международния транспорт от местно лице на едната договаряща държава, както и от други движими вещи, необходими за експлоатацията на посочените транспортни средства, се облагат само в тази държава.
4. Всички други елементи от имуществото на местно лице на едната договаряща държава се облагат с данък само в тази държава.

Глава V МЕТОДИ ЗА ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

Член 24 ПРЕМАХВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ

1. Когато местно лице на едната договаряща държава получава доходи или притежава имущество, които в съответствие с разпоредбите

на тази спогодба могат да се облагат с данък в другата договаряща държава, първата посочена държава ще допусне като приспадане от данъка върху дохода или данъка върху имуществото на това местно лице, сума, равна на данъка платен в тази друга държава. Това приспадане обаче, в никакъв случай няма да надвишава тази част от данъка върху дохода или имуществото, който е изчислен преди да е извършено приспадането и който се отнася до дохода или имуществото, които могат да бъдат обложени с данък в тази друга държава.

2. Когато в съответствие с която и да е разпоредба на Спогодбата, полученят доход или притежаваното имущество от местно лице на едната договаряща държава са освободени от облагане с данък в тази държава, посочената държава независимо от това, при изчисляване размера на данъка върху останалия доход или имущество на това местно лице, може да вземе предвид и освободения доход или имущество.

3. Размерът на данъка, за който е предоставено освобождаване или намаление в Монголия в съответствие със Закона за чуждестранните инвестиции, ще се счита за платен в Монголия. Приспадането на такъв данък в Република България, ще се допуска до размера до който такъв данък може да бъде наложен в Монголия на основание съответните разпоредби на тази спогодба.

Г л а в а VI СПЕЦИАЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 25 НЕДИСКРИМИНАЦИЯ

1. Гражданите на едната договаряща държава не подлежат в другата договаряща държава на каквото и да е облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени гражданите на тази друга държава при същите обстоятелства.

2. Данъчното облагане на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава не може да бъде по-неблагоприятно в тази друга държава, отколкото данъчното облагане на предприятия на тази друга държава, които извършват същата дейност. Тази разпоредба, обаче, не задължава едната договаряща държава да предоставя на местни лица на другата договаряща държава каквото и да е лични отстъпки, облекчения и намаления за целите на данъчното облагане, с оглед гражданското им състояние или семейните им задължения, каквото тя предоставя на собствените си местни лица.

3. Освен в случаите, когато се прилагат разпоредбите на ал. 1 на член 9, ал. 7 на член 11 или ал. 6 на член 12, лихви, авторски и лицензионни възнаграждения и други плащания извършени от предприятието на едната договаряща държава на местно лице на другата договаряща държава, за целите на определянето на облагаемите печалби на такова предприятие, ще се изключват от облагане при същите условия, както ако биха били платени на местно лице на първата посочена държава. По същия начин, задълженията на предприятието на едната договаряща държава към местно лице на другата договаряща държава, за целите на определяне на облагаемото имущество на такова предприятие, подлежат на приспадане при същите условия, както ако биха били договорени с местно лице на първата посочена държава.

4. Предприятията на едната договаряща държава, имуществото на които изцяло или частично се притежава или контролира, пряко или непряко, от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, няма да се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане, или свързаните с него задължения, които са по-обременителни от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата посочена държава.

Член 26

ПРОЦЕДУРА НА ВЗАИМНО СПОРАЗУМЕНИЕ

1. Когато едно лице счита, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да представи своето възражение пред компетентния орган на договарящата държава, на която е местно лице или, ако неговият случай е по ал. 1 на член 25 - на тази договаряща държава, на която е гражданин. Възражението трябва да бъде представено в срок от три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган, ако счита че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, ще положи усилия да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава, с оглед да се избегне данъчно облагане, което не е в съответствие със спогодбата. Всяко постигнато споразумение ще се приложи независимо от сроковете, предвидени в националното законодателство на договарящите държави.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички

затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат също така да се консултират взаимно за отстраняване на двойното данъчно облагане за случаи, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат също така да се консултират пряко помежду си с цел да постигнат споразумение по смисъла на предходните alineii. Когато се налага устна размяна на мнения, това може да се осъществи чрез представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 27

РАЗМЯНА НА ИНФОРМАЦИЯ

1. Компетентните органи на договарящите държави ще си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните си законодателства по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Всяка информация, получена от едната договаряща държава ще се счита за поверителна, също както информацията, получена съобразно националното законодателство на тази държава и ще се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето или събирането, правоприлагането или принудителното изпълнение или по отношение решаването на жалби във връзка с данъците, обхванати от спогодбата. Такива лица или органи ще ползват информацията само за такива цели. Те могат да предоставят информацията на публични съдебни процеси или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се считат, че налагат на едната договаряща държава задължението:

- а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;
- б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законодателството или по нормалната административна процедура в тази или в другата договаряща държава;
- в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура, или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред (*ordre public*).

Член 28

ЧЛЕНОВЕ НА ДИПЛОМАТИЧЕСКИ ПРЕДСТАВИТЕЛСТВА И КОНСУЛСКИ СЛУЖБИ

Нищо в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на членовете на дипломатическите представителства или на консулските служби, съгласно общите норми на международното право или съобразно разпоредбите на специални споразумения.

Глава VII ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

Член 29 ВЛИЗАНЕ В СИЛА

1. Тази спогодба подлежи на ратификация. Всяка договаряща държава ще уведоми писмено другата договаряща държава за изпълнението на конституционните изисквания за влизане в сила на тази спогодба.

2. Спогодбата влиза в сила от датата на последното уведомление посочено в ал. 1 и нейните разпоредби ще се прилагат:

- I. по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, възникнали на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината в която спогодбата влиза в сила; и
- II. по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото - за данъците, дължими за всяка данъчна година, започваща на или след първия ден на януари на календарната година следваща годината в която спогодбата влиза в сила.

Член 30 ПРЕКРАТЯВАНЕ НА ДЕЙСТВИЕТО

Тази спогодба остава в сила, докато не бъде прекратена от една от договарящите се държави. Всяка договаряща държава може да прекрати действието на спогодбата по дипломатически път чрез писмено съобщение за прекратяването най-малко шест месеца преди края на всяка календарна година, след изтичането на период от пет години от датата, на която спогодбата влиза в сила. В такъв случай, спогодбата ще престане да действа:

- I. по отношение на данъците, удържани при източника - за доходите, получени на или след първия ден на януари на

календарната година, следваща годината в която е изпратено съобщението за прекратяване;

- II по отношение на другите данъци върху дохода и имуществото - за данъците, дължими за всяка данъчна година започваща на или след първия ден на януари на календарната година, следваща годината в която е изпратено съобщението за прекратяване.

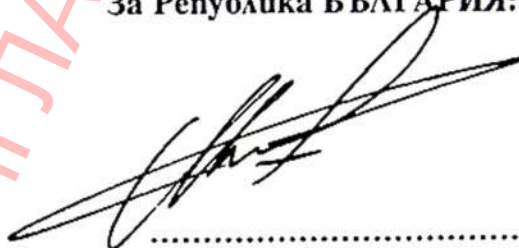
В УДОСТОВЕРЕНИЕ на горното, долуподписаните съответно упълномощени за това, подписаха тази спогодба.

СЪСТАВЕНА в два екземпляра, в.....*Сафия*..... на *28.02.2000* година, на монголски, български и английски езици, като всички текстове имат еднаква сила. В случай на различия в тълкуването, меродавен е английският текст.

За МОНГОЛИЯ:

За Република БЪЛГАРИЯ:

CONVENTION

BETWEEN

MONGOLIA

AND

THE REPUBLIC OF BULGARIA

**FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION
WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME AND ON CAPITAL**

Mongolia and

The Republic of Bulgaria,

desiring to conclude a Convention for the avoidance of double
taxation with respect to taxes on income and on capital

Have agreed as follows:

CHAPTER I

SCOPE OF THE CONVENTION

Article 1

PERSONAL SCOPE

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

TAXES COVERED

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.

2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property and taxes on total amounts of wages and salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.

3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:

- a) In Bulgaria:
 - (i) the individual income tax;
 - (ii) the corporate income tax;
 - (iii) the real property tax.

(hereinafter referred to as "Bulgarian tax").

- b) In Mongolia:
 - (i) the individual income tax;
 - (ii) the corporate income tax;

(hereinafter referred to as "Mongolian tax").

4. The Convention shall also apply to any substantially similar taxes which are imposed after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes,

referred to in paragraph 3. The competent authorities of the Contracting States shall notify each other of any significant changes which have been made in their respective taxation laws

CHAPTER II DEFINITIONS

Article 3 GENERAL DEFINITIONS

1. For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:

a) the terms "a Contracting State" and "the other Contracting State" mean Bulgaria or Mongolia as the context requires;

b) the term "Bulgaria" means the Republic of Bulgaria and when used in a geographical sense means the territory and the territorial sea over which it exercises its State sovereignty, as well as the continental shelf and the exclusive economic zone over which it exercises sovereign rights and jurisdiction in conformity with international law;

c) the term "Mongolia" means, when used in a geographical sense, the territory of Mongolia and any area in which the tax law of Mongolia is in force insofar as Mongolia exercises in such area, in conformity with international law, sovereign rights to exploit its natural resources;

d) the term "person" includes an individual, a company and any other body of persons;

e) the term "company" means a legal person or any entity which is treated as a legal person for tax purposes;

f) the terms "enterprise of a Contracting State" and "enterprise of the other Contracting State" mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;

g) the term "national" means :

(i) any individual possessing the nationality of a Contracting State;

(ii) any legal person, partnership or association deriving its status as such from the laws in force in a Contracting State;

h) the term "international traffic" means any transport by a ship, aircraft, railway or road transport vehicle operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship, aircraft, railway or road transport vehicle is operated solely between places in the other Contracting State;

i) the term "competent authority" means:

(i) in the case of Bulgaria, the Minister of Finance or his authorized representative;

(ii) in the case of Mongolia, the Minister of Finance or his authorized representative;

2. In the application of the Convention by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at the time of that application under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies. Any meaning under the applicable tax laws of that State, will be prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4 RESIDENT

1. For the purposes of this Convention, the term "resident of a Contracting State" means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature. But this term does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that state or capital situated therein.

2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:

a) he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident only of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);

b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he does not have a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident only of the State in which he has an habitual abode;

c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;

d) if he is a national of both States or of neither of them the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.

3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, it shall be deemed to be a resident of the State under the laws of which it has been created.

Article 5

PERMANENT ESTABLISHMENT

1. For the purposes of this Convention, the term "permanent establishment" means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.

2. The term "permanent establishment" includes especially:

- a) a place of management;
- b) a branch;
- c) an office;
- d) a factory;
- e) a workshop;
- f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.

3. A building site or construction or installation project constitutes a permanent establishment only if it lasts more than 12 months.

4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term "permanent establishment" shall be deemed not to include:

a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;

b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;

c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;

d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;

e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;

5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, an insurance enterprise of a Contracting State shall, except in regard to re-insurance, be deemed to have a permanent establishment in the other Contracting State if it collects premiums in the territory of that other State or insures risks situated therein through a person other than an agent of an independent status to whom paragraph 7 applies.

7. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business. However, when the activities of such an agent are devoted wholly or almost wholly on behalf of that enterprise, he shall not be considered to be an agent of an independent status within the meaning of this paragraph.

8. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

CHAPTER III TAXATION OF INCOME

Article 6 INCOME FROM IMMOVABLE PROPERTY

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. The term "immovable property" shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources. Ships, aircraft, railway and road transport vehicles shall not be regarded as immovable property.

3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.

4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7 BUSINESS PROFITS

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to that permanent establishment.

2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.

3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere.

4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be

taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.

5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.

6. For the purpose of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.

7. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

INTERNATIONAL TRAFFIC

1. Profits derived by an enterprise of a Contracting State from the operation of ships, aircraft, railway or road transport vehicles in international traffic shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits from participation in a pool, a joint business or an international operating agency.

Article 9

ASSOCIATED ENTERPRISES

1. Where

a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or

b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

2. Where a Contracting State includes, in the profits of an enterprise of that State - and taxes accordingly - profits on which an enterprise of the other Contracting State has been charged to tax in that other State and the profits so included are profits which would have accrued to the enterprise of the first-mentioned State, if the conditions made between the two enterprises had been those which would have been made between independent enterprises, then that other State shall make an appropriate adjustment to the amount of the tax charged therein on those profits. In determining such adjustment, due regard shall be had to the other provisions of this Convention and the competent authorities of the Contracting States shall if necessary consult each other.

Article 10

DIVIDENDS

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such dividends may be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of dividends the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the dividends.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid..

3. The term "dividends" as used in this Article means income from shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is

subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.

4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State, may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.

Article 11 INTEREST

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.

3. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State and paid to the Government of the other Contracting State or a statutory body thereof, or to the National

Bank of that other State, shall be exempt from tax in the first mentioned Contracting State.

4. The term "interest" as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage and whether or not carrying a right to participate in the debtors' profits and in particular income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.

5. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Articles 7 or 14, as the case may be, shall apply.

6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

7. Where by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 12 ROYALTIES

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the royalties, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. The term "royalties" as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including cinematography films, and films, tapes or discs for radio or television broadcasting, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience.
4. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or 14, as the case may be, shall apply.
5. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.

6. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.

Article 13 **CAPITAL GAINS**

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of ships, aircraft, railway or road transport vehicles operated in international traffic by an enterprise of a Contracting State or of movable property pertaining to the operation of the mentioned means of transport shall be taxable only in that State.
4. Gains from the alienation of any property other than that referred to in paragraphs 1,2 and 3 shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14
INCOME FROM INDEPENDENT PROFESSIONAL AND OTHER
PERSONAL SERVICES

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State except in one of the following circumstances, when such income may also be taxed in the other Contracting State:

a) if he has a fixed base regularly available to him in the other Contracting State for the purpose of performing his activities; in that case only so much of the income as is attributable to that fixed base may be taxed in that other Contracting State; or

b) if his stay in the other Contracting State is for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned; in that case, only so much of the income as is derived from his activities performed in that other Contracting State may be taxed in that other Contracting State.

2. The term "professional services" includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, dentists, lawyers, engineers, architects and accountants.

Article 15
INCOME FROM EMPLOYMENT

1. Subject to the provisions of Articles 16, 18, 19, 20 and 21, salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an

employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:

a) the recipient is present in the other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any twelve month period commencing or ending in the fiscal year concerned, and

b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is not a resident of the other State, and

c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in the other State.

3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship, aircraft, railway or road transport vehicles operated in international transport by an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Article 16 **DIRECTORS' FEES**

Directors' fees and other similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or any similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17 **ARTISTES AND SPORTSMEN**

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 and 15, income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that

income may, notwithstanding the provisions of Articles 7, 14 and 15, be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or the sportsman are exercised.

3. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, income mentioned in this Article shall be exempt from tax in the Contracting State in which the activity of the entertainer or sportsman is exercised provided that this activity is supported wholly by public funds of either Contracting State or a local authority thereof, or the activity is exercised within the framework of cultural or sport cooperation agreement between the Contracting States.

Article 18 PENSIONS

1. Pensions and other similar remuneration arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State shall be taxed only in that other State.

2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, pensions paid and other similar payments made by a Contracting State under a pension scheme which is part of its social security system, shall be taxable only in that State.

Article 19 GOVERNMENT SERVICE

1. a) Remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a local authority thereof, to an individual in respect of services rendered to that State or authority shall be taxable only in that State.

b) However, such remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:

(i) is a national of that State; or

(ii) did not become a resident of that State solely for the purpose of performing the services.

2. The provisions of Articles 15, 16 and 18 shall apply to remuneration and pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a local authority thereof.

Article 20 STUDENTS

1. Payments which a student or apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

2. In respect of grants, scholarships and remuneration from employment not covered by paragraph 1, a student or apprentice referred to in paragraph 1 shall, in addition be entitled during such education or training to the same exemptions, reliefs or reductions in respect of taxes available to residents of the Contracting State which he is visiting.

Article 21 TEACHERS AND RESEARCHERS

1. An individual who visits a Contracting State for the purpose of teaching or carrying out research at a university, college, school or other recognized educational institution in that State and who is or was immediately before that visit a resident of the other Contracting State, shall be exempt from tax in the first-mentioned State on any remuneration for such teaching or research for a period not exceeding two years from the date of his first visit to that State for that purpose, provided that such remuneration is derived by him from outside that State.

2. The provision of the foregoing paragraph shall not apply to income from research if such activities are undertaken by the individual not in the public interest but primarily for the private benefit of some person or persons.

Article 22

OTHER INCOME

1. Items of income of a resident of a Contracting State wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.

2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6, if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 or Article 14, as the case may be, shall apply.

CHAPTER IV

TAXATION OF CAPITAL

Article 23

CAPITAL

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6, owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State, may be taxed in that other State.

2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.

3. Capital represented by ships, aircraft, railway and road transport vehicles, operated by a resident of a Contracting State in international traffic and by movable property pertaining to the

operation of such means of transport, shall be taxable only in that State.

4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

CHAPTER V METHODS FOR ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

Article 24 ELIMINATION OF DOUBLE TAXATION

1. Where a resident of a Contracting State derives income or owns capital which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first mentioned State shall allow as a deduction from the tax on the income or on the capital of that resident an amount equal to the tax paid in that other State. Such deduction shall not, however exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or the capital which may be taxed in that other State.

2. Where in accordance with any provision of the Convention income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, such State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

3. The amount of tax exempted or reduced under foreign investment law of Mongolia shall be deemed to have been paid in Mongolia. The deduction for such tax will be allowed in the Republic of Bulgaria to the extent Mongolia is entitled to levy such tax according to the respective provisions of this Convention.

CHAPTER VI SPECIAL PROVISIONS

Article 25 NON-DISCRIMINATION

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.

2. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it grants to its own residents.

3. Except where the provisions of paragraph 1 of Article 9, paragraph 7 of Article 11, or paragraph 6 of Article 12, apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting state shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.

4. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.

Article 26

MUTUAL AGREEMENT PROCEDURE

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25, to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within 3 years from the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.

2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting State.

3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of this Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.

4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable to have an oral exchange of opinions, such exchange may take place through representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 27

EXCHANGE OF INFORMATION

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is necessary for carrying out the provisions of this Convention or of the domestic laws of the

Contracting States concerning taxes covered by the Convention insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. Any information so received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State, and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes covered by the Convention. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.

2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:

a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;

b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;

c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28

MEMBERS OF DIPLOMATIC MISSIONS AND CONSULAR POSTS

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions and consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

CHAPTER VII FINAL PROVISIONS

Article 29 ENTRY INTO FORCE

1. This Convention shall be ratified. The Contracting States shall notify each other in writing that their constitutional requirements for entry into force of this Convention have been fulfilled.

2. The Convention shall enter into force on the date of the later of the notifications referred to in paragraph 1 and its provisions shall apply:

(i) in respect of taxes withheld at source to amounts of income, derived on or after 1 of January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force; and

(ii) in respect to other taxes on income and taxes on capital, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the Convention enters into force.

Article 30 TERMINATION

This Convention shall remain in force until terminated by one of the Contracting States. Either Contracting State may terminate the Convention, through diplomatic channels, by giving notice of termination at least six months before the end of any calendar year following after the period of five years from the date on which the Convention enters into force. In such event, the Convention shall cease to have effect:

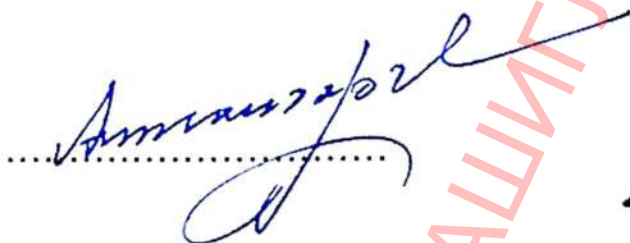
(i) in respect of taxes withheld at source, to amounts of income derived on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given; and

(ii) in respect to other taxes on income and taxes on capital, to such taxes chargeable for any taxable year beginning on or after 1 January in the calendar year next following the year in which the notice is given.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, duly authorized thereto, have signed this Convention.

DONE in duplicate at *Sofia* on *28.02.2000* in Mongolian, Bulgarian and English languages, all texts being equally authentic. In case of divergence in interpretation the English text shall prevail.

For MONGOLIA:

.....

For the REPUBLIC OF
BULGARIA:

.....

ЦАХИМ АШИГЛАЛТЫН ХУВЬ

ТАДААД ХАРИЛЦААНЫ ТӨВ АРХИВ

ГАДААД ХАРИГЦААНЫ ТӨВ АРХИВ

ЦАХИМ АШИГЛАЛТЫН ХУВЬ

